

Ramuri de ninsori

Luca Daniel

Te mai aștept să-mi spui povestea noastră,
la ceasul când pe liniște cad vise,
să-ți învelesc cu ramuri de ninsori,
tăcerea rece-a urmelor promise.

Prin lanuri de zăpadă plânge vântul,
e-atât de frig și lumânări se sting,
pe strada îmbrăcată-n poezie,
cu pleoapa unui zâmbet te ating...

Cu două astre luminăm iubirea,
prin noaptea veche, pasul ți-l ascund,
ca umbra, dintr-o palidă scânteie,
în galaxia unei șoapte mă scufund...

Bucăți de timp ne luminează glasul,
ecoul meu se frânge-n paradis,
dezleg enigma firelor de iarbă,
și lacrima cuvântului nescris.

Petale albe cheamă primăvara,
un ghiocel se leagănă-n privire,
în ochii tăi se-adapă Universul,
și-o inimă născută din iubire.

Daniel Luca 17 ianuarie 2021